

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **JUDr. E. V.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o podnětu navrhovatelky „k zahájení řízení ve věci porušení zákona č. 247/1995 Sb.“,

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka dne 8. 6. 2006 podala „podnět k zahájení řízení ve věci porušení zákona č. 247/1995 Sb. – porušení zásady tajnosti volby“. Porušení tajnosti volby spatřovala v tom, že kandidát S. z. O. L. před vložením obálky s hlasovacím lístkem do volební schránky tento lístek ukázal veřejnosti; k důkazu přiložila deník R. ze dne 3. 6. 2006.

Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatelku k odstranění vad podání. V usnesení jí uložil, aby označila kandidáta, proti němuž návrh na neplatnost volby směřuje, a uvedla konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá, že jí tvrzené porušení volebního zákona mohlo jeho volbu ovlivnit. Zároveň ji poučil o tom, že nebudou-li tyto vady podání odstraněny ve lhůtě dvou dnů od doručení výzvy, nebude pro uvedený nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne.

V reakci na výzvu soudu navrhovatelka především uvedla, že ve svém podání neoznačila žádného kandidáta, neboť jej ani označit nemohla. Pan L. porušil zásadu tajnosti voleb jako řadový volič, a tím se stal jeho hlas neplatným. „Pouze podáním místopřísežného vyjádření pana L. by se dalo zjistit, event. pohledem na fotografii a s ohledem na příslušnost ke S. z. usoudit, jaké straně dal pan L. hlas. Následně by se o tento hlas snížil volební výsledek určité strany nebo toho určitého kandidáta.“

Z obsahu uvedeného podání je zřejmé, že navrhovatelka nevyhověla výzvě soudu a neodstranila vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Z § 87 odst. 1 a 5 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může ochrany u soudu domáhat každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Z této právní úpravy se podává, že navrhovatel v první řadě musí označit kandidáta, jehož volbu napadá; tento kandidát je pak v souladu s § 90 odst. 2 s. ř. s. účastníkem řízení. Je přitom zřejmé, že napadnout volbu je možné pouze u toho kandidáta, který byl ve volbách skutečně také zvolen. Aby se tedy soud mohl návrhem vůbec zabývat, musí navrhovatel v návrhu jednak označit zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a jednak uvést konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje porušení volebního zákona, jakož i vztah mezi těmito skutečnostmi a volbou označeného kandidáta.

Navrhovatelka ve svém podání na výzvu soudu neuvedla žádného zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá. Nezpochybně-li navrhovatelka volbu určitého konkrétního kandidáta, chybí tím ovšem i základní předpoklad, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat. V souvislosti s absencí uvedeného základního předpokladu potom návrh postrádal též další nezbytné náležitosti, tj. neobsahoval ani tvrzení o konkrétních skutečnostech, z nichž by vyplývalo, proč je volba určitého konkrétního kandidáta neplatná. Sám fakt, že určitý volič – byť byl kandidátem některé politické strany – ukázal volební lístek veřejnosti, automaticky neurčuje osobu zvoleného kandidáta, jehož volba tím má být zpochybněna, a nevyplývají z něj ani další požadovaná tvrzení, jež jsou nezbytná pro meritorní projednání návrhu.

Navrhovatelka na výzvu soudu tedy neodstranila ve stanovené lhůtě vady podání, které brání tomu, aby soud v řízení pokračoval. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud návrh odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu